

Lil Russia: «La música és un procés vital; he superat la inseguretat de la por de cantar»

Coneixem de la mà de la rapera montcadenca el seu nou treball, 'Ekklesia'

Lil Russia | Elephant Visual

En grec antic, el terme *ekklesia* es referia al principal parlament de la democràcia atenenca. La rapera de Montcada i Reixac **Lil Russia** ha confeccionat, juntament amb el productor granadí **Jahzzmn**, la seva pròpia assemblea a *Ekklesia* (Guspira Records, 2021), un EP farcit de barres i *beats* a tenir en compte.

Al teu primer EP vas utilitzar 'Zalamera' com a títol pel significat aràbic que expressa 'que la pau estigui amb tu'. Ara, has triat el títol 'Ekklesia'. Ets molt friqui de l'etimologia?

[RIU] És casualitat, no ho havia ni pensat. Per a *Ekklesia* em va venir la inspiració perquè estic estudiant Filosofia. Ha estat pura coincidència, però ara ja seguiré aquesta línia.

Fa un any i mig que vas presentar 'Zalamera'. Com has passat aquest temps pandèmic des de la sortida de la teva primera referència?

Ha estat un any molt estrany per la pandèmia. Tot i aquest rotllo, estem contents perquè no hem parat de fer concerts, encara que sigui amb l'inconvenient d'estar asseguts. Estic contenta que la gent segueixi comptant amb mi, i sobretot he constatat un gran creixement personal: per

exemple, *Ekklesia* ja m'ha quedat antic. Necessito seguir creant perquè tinc moltes més coses per ensenyar, i en directe també ho he notat. Cada vegada tenim més concerts i hem guanyat molta experiència. Tinc menys nervis, faig servir trucs per millorar la interpretació i hem aconseguit que tot plegat soni més professional...

Comprovant la teva necessitat de seguir creant, com et plantejes cada pas?

Després de l'EP, m'agradaria agafar aire i veure com funciona... Vull seguir fent música, que avui en dia ja és molt, perquè he hagut de fer molts equilibris entre la feina dels *curros* i la de la meua música, i això no canviarà. Seria l'hòstia poder viure de la música, però en aquest país costa horrors. Els artistes que som entre les estrelles i els emergents patim molt. O bé ets *mainstream*, o bé toca patir. El model de la indústria musical és tan capitalista que o ets rica i famosa, que tampoc no és el que jo vull, o res de res. I en aquest país alguns estan xuclant la mamella i no s'està repartint bé la riquesa.

Tornant a 'Ekklesia', hi heu jugat amb diferents estils i col·laboradors. Com va sorgir la voluntat d'experimentar?

Com que cadascuna de les cançons té una col·laboració, vam decidir enregistrar cada tema per separat. En alguns casos, primer pensàvem amb qui volíem fer la *col·labo*, i en altres ja teníem una base i llavors buscàvem amb qui ens agradaria cantar-la. Cada cançó ha tingut un procés independent. De fet, amb **Jahzzmn** sempre tenim la ment molt oberta amb els ritmes. Al disc anterior, *Zalamera* (Guspira Records, 2020), ja hi vam incloure altres estils a més del hip-hop, com per exemple el reggaeton, però en aquest cas el pas per anar més enllà ha estat atrevir-me a fer més coses que rapejar. M'he tirat a la piscina i he fet una baladeta, un trap... Ens agrada no encotillar-nos gens i experimentar.

Aquesta aposta reflecteix el fet d'haver trobat la teva sonoritat i sentir-te còmoda innovant, o que continues buscant-la?

De vegades em descobreixo en llocs que no m'espero, perquè no em tanco a res. Abans em feia més por cantar, però com que tothom m'hi ha animat molt, he anat superant la inseguretat. La música és un procés vital. Hi ha etapes en què t'estimes més fer *hardcore* perquè estàs en un moment concret, i altres en què et venen de gust altres estils.

La barreja d'estils és una necessitat en la teva actual etapa musical creativa?

Els nous estils sempre neixen de la barreja d'altres estils previs. Jo respecto la gent que és molt més purista en els seus estils. Però, si es vol experimentar, és necessària la fusió, perquè d'aquí sorgeixen altres idees.

Al disc hi ha moltes tornades, que al capdavant no són un recurs gaire habitual del rap. Ha estat una idea rumiada?

A veure, gaire pensada no... [RIU] perquè fem cançons i les lletres van sorgint. Al final tant **Jahzzmn** com jo escoltem tota mena de músiques, i a la majoria hi ha tornades. M'agrada escoltar rap, però també una cançó que té només dues frases i que taral·lejo tot el dia.

En el tàndem amb el productor Jahzzmn tots dos hi aporteiu a parts iguals. Després de tres anys, com trebal·leu?

És una relació i, per tant, també hem tingut moments de tot. Som com germans, molt amics. Ens respectem molt. Òbviament hem patit etapes de saturació perquè tenim molta feina amb el projecte, però des del principi ens entenem molt bé. Va ser com un enamorament, i -com a totes les relacions- la part romàntica s'acaba però si vols conservar la relació, has de pactar una convivència amb l'altra persona... És igual que en una relació [RIU].

